

EX-AIVD'ER BESPEELT PUBLIEKE OPINIE ALS 'ONAFHANKELIJK EXPERT'

Wie is Jelle Postma?

Illustratie: Leon Baaren aka The Artoonist

Zijn onderzoeksrapporten worden gretig aangehaald door reguliere media en zelf mag hij steeds vaker aanschuiven in talkshows om protesten tegen azc's, windturbines en stikstofmaatregelen te duiden: voormalig AIVD'er Jelle Postma van stichting Justice for Prosperity. Zijn boodschap luidt telkens dat de maatschappelijke onvrede wordt opgestookt door gevaarlijke "extreemrechtse krachten" die onze democratie willen afschaffen. Volgens critici berusten zijn rapporten op broddelwerk en zijn de uitspraken die hij doet politiek gemotiveerd. Wie is Jelle Postma? En waarom nemen de reguliere media hem zo serieus?

Willem Koert

Achter de azc-protesten, die in het voorjaar van 2026 de voorpagina's van de kranten haalden, zaten extreemrechtse organisaties. Tenminste, dat is de strekking van een interview met Jelle Postma, dat op 5 mei 2026 verschijnt in het Parool. In het interview luidt Postma de alarmbel over extreemrechtse groepen "die oproepen tot lokale protesten of zich aansluiten bij lokale protesten, die het zware vuurwerk meenemen, de rookbommen, de spandoeken, en de coördinatie optuigen".

Een van die groepen was Identitair Verzet, tekent het Parool op uit de mond van Postma. In Loosdrecht was de groep "duidelijk aanwezig" geweest en had daar geprobeerd "de bewoners voor een extreemrechts karretje te spannen". Om duidelijk te maken hoe gevaarlijk Identitair Verzet was, vertelt hij dat Identitair Verzet verboden is in Frankrijk, "omdat het als een militie opereerde".

"Ze hebben oefeningen gedaan en grenscontroles ingesteld in de Pyreneeën en de Alpen, zelfs met helikopters werd actie gevoerd", duidt hij. "Dit gaat echt niet alleen over verzet tegen azc's." Het klinkt verontrustend. Niet voor niets zet het Parool *Ex-AIVD'er bepleit optreden premier Jetten tegen extreemrechts* boven het interview.

Postma baseert zijn uitspraken op een rapport dat op 3 mei op de website van zijn stichting Justice for Prosperity (JfP) is verschenen. Het heet *Internationaal extreemrechts netwerk gebruikt Nederlandse onrust om terug te komen*. In een persbericht dat het ANP op 3 mei naar buiten brengt, staat dat een "internationaal extreemrechts netwerk" de boosheid van de bewoners "bewust gebruikt om te groeien" en ook nog eens "rugdekking krijgt vanuit de politiek". Die rugdekking zou in dit geval komen van Lidewij de Vos van Forum voor Democratie, die afreisde naar Loosdrecht om met de demonstranten te spreken.

Altijd dezelfde boodschap

Niet alleen het Parool en ANP, maar ook het Algemeen Dagblad, NRC en de publieke omroep besteden aandacht aan Postma's rapport. Vrijwel elk rapport dat JfP produceert krijgt zoveel aandacht. Dat is bijzonder, want Postma's JfP produceert aan de lopende band rapporten. Dit jaar verschenen er al veertien.

De boodschap van die rapporten komt altijd op hetzelfde neer. Achter de zorgen en protesten van burgers over dossiers als migratie, de verandering van de Nederlandse cultuur, de legitimiteit van de klimaatcrisis, de gendervraagstukken, de energietransitie, de stikstofcrisis en corona schuilen rechtsextremistische krachten. Extreemrechtse groepen wakkeren de boosheid aan met desinformatie en gebruiken de verontwaardiging om hun eigen positie te versterken.

De overheid moet daarom resoluter ingrijpen, adviseert Postma. De media moeten beter nadenken over wie ze aan het woord laten — en meer "desinformatie" wefilteren. Doen ze dat niet, dan versterken ze het uitrollen van de extreemrechtse agenda. Reguliere media nemen die boodschap grif over, maar op sociale media en dissidente platforms klinkt kritiek.

"Misschien bedoelt Postma het allemaal oprecht", schrijft Weltschmerz-oprichter Max von Kreyfelt op 25 september 2025 op X. "Zou kunnen. Maar dat is precies waar het gevaar ligt: in de vanzelfsprekendheid waarmee afwijkende stemmen worden gelabeld als dreiging. In de logica dat wie wijst op een geradicaliseerde overheid, zelf als extremist wordt geframed."

Geheime dienst

Wie is deze 'deskundige' die ruim baan krijgt in de reguliere media? We hebben geprobeerd met Postma in contact te komen, maar kregen geen antwoord op onze mail. We hebben hem dus niets kunnen vragen en moeten het doen met openbare informatie die over hem beschikbaar is. Op Postma's LinkedIn-profiel lezen we bijvoorbeeld niets over zijn geboorteplaats, geboortedatum, middelbare school of universiteit. Postma's beroepsleven begon volgens LinkedIn pas in de late jaren '90. Een paar maanden werkte hij als projectmanager bij een architectenbureau. Daarna stapte hij over naar Deloitte en werd consultant. Het is een opvallende bliksemcarrière voor iemand die in 2000 een late twintiger of piepjonge dertiger moet zijn geweest.

In 2004 treedt Postma in dienst bij de Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst (AIVD). Hij houdt er naar eigen zeggen extreemrechtse groepen in de gaten. Bijna tien jaar later verkast hij naar de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV). Hij leidt er het Travel Information Portal (TRIP), een systeem waarmee de Nederlandse overheid mensen screent die met het vliegtuig het land in- en uitkomen. In 2018 schenkt Nederland het intellectuele eigendom van dat systeem aan de Verenigde Naties. In datzelfde jaar verhuist Postma naar New York om het systeem te implementeren.

In 2021 keert hij terug naar Nederland en maakt een opmerkelijke keuze. Hij zet

een punt achter zijn voorspoedige loopbaan als ambtenaar en richt de stichting *Justice for Prosperity* (JfP) op. JfP moet onderzoek gaan doen naar "verborgen, ondermijnende krachten die het grote publiek vaak ontgaan", aldus JfP's website. En dat onderzoek moet "het publiek bewust maken van de bedreigingen die democratische samenlevingen ondermijnen".

Het geld dat Postma's stichting mogelijk maakt is volgens de jaarverslagen van JfP grotendeels afkomstig van progressieve filantropische instellingen, zoals Weerbare Democratie en de Stichting Tanka Foundation. Zo bekostigt JfP een kantoor in het Amsterdamse Wereldmuseum, het salaris van Postma, een vaste medewerker (die ook een NCTV-achtergrond heeft) en een onbekend aantal freelancers. In 2024 spendeert JfP tussen de zeven en acht ton.

JfP's raad van toezicht bestaat uit zwaargewichten uit de wereld van inlichtingendiensten. Een van hen is Andrew Meehan, een gewezen topambtenaar van het Amerikaanse Department of Homeland Security. Een ander lid is de Nederlander Wil van Gemert, in het verleden de tweede man van Europol en directeur Nationale Veiligheid bij de AIVD.

Wat bekend is over JfP "laat zich moeilijk rijmen met het etiket 'onafhankelijk onderzoeksplatform' waarmee Postma op de bank van de talkshow wordt aangekondigd", schrijft redacteur Marit Nubé op 4 mei 2026 op Nieuwrechts.nl. Hetzelfde geldt volgens Nubé voor de manier waarop de media Postma neerzetten als een onafhankelijk expert. Dat is volgens haar "geen feitelijke functieomschrijving, maar een keuze van de talkshowredacties die hem aankondigen".

OSINT

Volgens zijn website gebruikt JfP "veelzijdig en multidisciplinair onderzoek, van *open-source intelligence* (OSINT) tot veldonderzoek". Dat klopt niet helemaal. Uit een analyse van De Andere Krant blijkt dat veldonderzoek geen rol van betekenis speelt en dat de rapporten bijna volledig zijn gebaseerd op OSINT. OSINT is het verzamelen, ordenen en analyseren van informatie die openbaar beschikbaar is. Politiediensten, geheime diensten en onderzoeksjournalisten maken er dankbaar gebruik van.

"Wie wijst op een geradicaliseerde overheid, wordt zelf als extremist geframed"

Een fictief voorbeeld van OSINT is dat van een rechercheur die een verdachte in een drugszaak googelt en op diens Instagram foto's aantreft van iemand met wie de verdachte innig bevriend lijkt te zijn.

Via Google Images achterhaalt de rechercheur zijn identiteit. Uit informatie van het kadaster blijkt vervolgens dat de vriend een grote loods achter zijn huis heeft. Op basis van deze informatie kan een rechercheur besluiten tot het echte veldwerk en een kijkje te nemen in die loods. Misschien worden daar synthetische drugs geproduceerd. Maar misschien ook niet.

In een politiedienst die rechercheurs op pad kan sturen of binnen een redactiekantoor waar nog journalisten werken die mensen interviewen, kan OSINT wat toevoegen. “Op zichzelf is het een slap instrument”, vertelt een opsporingsmedewerker met ruime OSINT-ervaring die liever anoniem wil blijven. “OSINT kan helpen verbanden op het spoor te komen en vermoedens te formuleren. Maar niet elk verband dat uit OSINT komt, is een echt verband. En niet elk vermoeden dat OSINT oplevert, klopt.”

De rapporten van JfP zijn niet alleen bijna volledig gebaseerd op OSINT — maar ook nog eens op één specifiek type OSINT. JfP zoekt uitsluitend naar verbanden die aantonen dat er extreemrechtse netwerken actief zijn. JfP doet niet aan open OSINT, maar aan *hypothesis-driven* OSINT. De rapporten beschrijven speurtochten en analyses die de theorie moeten bevestigen dat extreemrechtse netwerken actief zijn. Naar verbanden die kunnen wijzen op het tegenovergestelde, is niet gezocht.

Opstapeling van veronderstellingen

Daardoor escaleert het onderzoek van JfP eigenlijk altijd in onwaarschijnlijke en vergezochte theorieën — die vervolgens ook nog eens als feit worden gepresenteerd. “Het is natuurlijk fijn dat iemand ons komt waarschuwen voor dingen die ons bedreigen”, schrijft historicus en journalist Bart Jan Spruyt op 8 augustus 2026 op Wynia’s Week, in een blog over een rapport van JfP. “Maar de geloofwaardigheid van de alarmistische boodschap wordt natuurlijk bepaald door de deugdelijkheid van het onderzoek. En daar is het niet best mee gesteld.”

Dat geldt ook voor het JfP-rapport *De ‘Save Europe Act’: het uiterst rechts initiatief om Europa van binnenuit te destabiliseren*. Het verschijnt op 1 augustus 2026. In dat rapport vertelt JfP dat websites van *Save Europe Act*, het Europese antimigratie-initiatief van Eva Vlaardingerbroek, draaien op servers van de Amerikaanse miljonair en Trump-supporter Dan Brown.

Daarin ziet JfP het bewijs dat ultraconservatieve Amerikaanse krachten de hand hebben in de weerstand tegen het Europese migratiebeleid. Omdat Brown bevriend is met conservatieve oligarchen en in 2013 een bezoek bracht aan het Russische parlement, beschouwt JfP dat als het bewijs dat niet alleen Trump, niet alleen Amerikaanse miljonairs, maar ook Russische oligarchen en het Kremlin Eva Vlaardingerbroek ondersteunen. Op deze manier plakt JfP in zijn rappor-

teeft de organisatie in 2021 weliswaar verboden, maar dat had te maken met haatdragende uitlatingen op sociale media en teksten op spandoeken.

In de tweede plaats lijkt het er niet op dat dat de Nederlandse en Franse varianten van Identitair Verzet tot dezelfde organisatie behoren. Het sterkste verband dat in het rapport staat, is dat het Nederlandse Identitair Verzet dezelfde symbolen gebruikt als het Franse equivalent.

En in de derde plaats kun je van alles vinden van het Nederlandse Identitair Verzet, maar het is geen verboden organisatie. Op 18 oktober 2017 vertelde de toenmalige VVD-minister Stef Blok in de Tweede Kamer dat hij Identitair Verzet weliswaar beschouwde als een “radicaal activistische groepering”, maar dat de

“De geloofwaardigheid van de alarmistische boodschap wordt natuurlijk bepaald door de deugdelijkheid van het onderzoek”

ten zaken aan elkaar vast die in werkelijkheid waarschijnlijk niets met elkaar te maken hebben. Maar daarnaast laten de rapporten ook essentiële informatie weg. Een niet zo fraai voorbeeld is *Internationaal extreemrechts netwerk gebruikt Nederlandse onrust om terug te komen*. Dat is het rapport dat zou moeten aantonen dat de azc-onrust van dit voorjaar is gemanipuleerd door gevaarlijke extreemrechtse organisaties als Identitair Verzet.

Om te beginnen is de Franse equivalent van Identitair Verzet geen militie. Het Franse openbaar ministerie heeft de organisatie daarvan wel beschuldigd, maar de groep heeft kunnen aantonen dat het geen grenscontroles uitvoerde of andere militaire activiteiten ontplooid. Van helikopters was ook in de aanklacht geen sprake — wel van drones. De rechter

groep “niet in verband te brengen is met gewelddadige acties”. De vier leden die JfP tijdens de azc-demonstraties identificeerde, droegen misschien spandoeken met smakeloze teksten, maar deden niets onwettigs.

Vier leden van een niet-verboden en niet-gewelddadige organisatie, die dezelfde symbolen gebruikt als een Franse groep die geen militie is. We hadden JfP graag gevraagd of het op basis hiervan zinvol is Rob Jetten tot actie te manen. Zoals we hierboven al schreven, kregen we geen antwoord van JfP of Jelle Postma op onze mail. We hadden die vragen ook willen stellen aan de schrijver van het stuk in Parool, die Postma’s oproep aan Jetten gebruikte als kop voor zijn artikel. Maar die weigerde erop in te gaan.

Nog erger

Nog bonter maakt JfP het in het op 16 oktober 2025 verschenen rapport *Unveiling Subversive Power*. Het rapport is een soort atlas van alle krachten in Nederland die “marginale ideeën de mainstream, het debat en het beleid induwen”, minderheden hun rechten willen ontnemen en “de vraag naar sterk, autoritair leiderschap aanwakkeren”. Volgens het rapport zijn die krachten “niet democratisch” en “georganiseerd”. Die atlas is ontstaan door een onbekende hoeveelheid teksten van sociale media te verzamelen en door AI te laten analyseren.

Het door JfP in kaart gebrachte schaduwwrijk omvat politieke partijen als FVD, JA21, PVV, de SGP en de Christen-Unie. Het bevat ook individuen als Eva Vlaardingerbroek, Syp Wynia en het duo Steven Schuurman en René Moos, sponsors van respectievelijk D66 en de VVD. Het rapport noemt ook De Andere Krant, LTO Nederland, Identitair Verzet, Shell, PowNed en de Nederlandse Volksunie. Deze opsomming is verre van volledig. Alle genoemde personen en organisaties spelen volgens JfP een rol in een ‘ecosysteem’ dat is gericht op — simpel maar niet onjuist geformuleerd — het transformeren van Nederland in een fascistische samenleving.

Mag je zulke dingen zomaar van mensen en organisaties beweren? “In de praktijk mag het”, verzucht oud-advocaat Frank Stadermann. “Als je in deze tijd aan de kant van ‘de goeden’ staat, dan mag je zulke uitspraken en suggesties doen. Andersom kan het niet.”

Stadermann verwijst naar de rechtszaak tegen Thierry Baudet, die in 2021 terechtstond omdat hij op sociale media parallellen trok tussen het uitsluiten van ongevaccineerden en gebeurtenissen in de Tweede Wereldoorlog. Baudet verloor de zaak. Hij moest al zijn uitingen verwijderen van het internet. ■

SIETSKE BERGSMA

De kraan van tegenovergestelde standpunten moet dichtgedraaid worden

men. Ook Postma is uitgekozen op zijn zachtaardige, onbeduidende kenmerken en daarmee tussen de flora en fauna van de kletsende klasse gezet. Opdat zijn giftige, ondemocratische en leugenachtige opvattingen niet al te veel opvallen tussen de kleuren van zijn omgeving.

Precies dit is de functie van zijn stichting. Om af te leiden van het minder vriendelijk ogende, werkelijke inlichtingenwerk dat van AIVD tot NCTV door heel politiek Den Haag loopt en inmiddels in de haarvezels van elk beleid zit. Postma zal via zijn stichting wel een hoop verdienen aan het creëren van deze illusie.

Het zwakke verhaal van Postma is makkelijk te ontleden. Zelden iemand zo doorschijnend zien liegen en knielen voor de macht. Het is weer het zoveelste hoofdstukje in het boekje ‘hoeveel erger moet het nog worden voordat het beter wordt’. Zelf ben ik gelijk opgeknaapt nadat ik de radio uitdrukte na dat oeverloze gezever in het praatprogramma. ■

De moderne KGB’er

“De kraan van de polarisatie moet dicht”, aldus Jelle Postma — een oud-AIVD’er en directeur van stichting Justice for Prosperity. Hij zat deze week voor de zoveelste keer in een praatprogramma, dit keer bij Radio 1 Spraakmakers. Ietwat verstopt tussen vrolijk gekeuvel over het klimaat, de droogte en asielzoekers, kreeg Postma tussen door de ruimte om de richting aan te geven. Oftewel hoe men hoort te denken over de dingen. Want complexe zaken kun je niet overlaten aan kiezers, liet hij blijken. Daar zijn “hele grote belangen mee gemoeid”. Pardon?

Dat is op zichzelf al een bekentenis over de aard van onze politiek — namelijk dat die er niet voor ons is. Kiezers hebben ook belangen, maar Postma zei letterlijk dat je kiezers een beetje moet opvoeden. Dat kan alleen als “de kraan van tegenovergestelde standpunten” dicht gedraaid wordt, vindt hij. Wat zegt hij daar eigenlijk mee? Niet dat tegengestelde belangen niet bestaan, niet dat een groot deel van de bevolking het radicaal oneens is met dat als gekeuvel verpakte D66-dwangbeleid dat Nederland op tal van terreinen verscheurt.

Hij zegt dat mensen die *optie* niet meer zouden moeten hebben. Omdat ze daarmee de macht zelf bevragen en misschien wel buitenspel zouden zetten. Dames en heren, dat is een totalitair standpunt. Postma schaamt zich er niet voor. Waarschijnlijk omdat die werkelijkheid al een feit is.

Het regeren moet worden overgelaten aan de experts, zo noemt hij dat met een omweg. Kritiekloos werd zijn afkeer van het kiezersvolk en de gevaarlijke figuren op rechts in de uitzending omarmd. Niet verwonderlijk als je bedenkt dat de makers van zo’n programma zich door zo’n boodschap nog belangrijker gaan voelen. Postma laat dan ook nooit onbenoemd hoe cruciaal ‘de media’ zijn in het afgeven van het juiste signaal. In de “bescherming van het overton-window,” noemt hij dat letterlijk. En zo is het steeds als het gaat om het bestrijden van “desinformatie, extreemrechts en dubieuze influencers”. Propaganda in deze tijd, zoals die van Postma, komt het meest aan het licht in de ontkenning van propaganda. Alle actoren dichten elkaar openlijk een ‘onafhankelijke’ rol toe in het bestrijden

van het vermeende kwaad. Zo slagen ze erin het samenspel met goed fatsoen vol te houden, voelen ze zich gesteund door elkaar. In de overtuiging dat ‘de democratie’, in feite de vervolmaking van hun eigen ikjes, ermee geholpen is.

Daarvoor is nodig dat niemand in Nederland op beeld autocratisch, dominant of machtiger is dan de ander. Daarom is Postma een man met hetzelfde charisma als een Beatrice de Graaf of Gerrit Hiemstra — even kruiperig, gewillig en weinig ruimte innemend. Postma is de verpersoonlijking van de moderne KGB’er boven de radar. Zonder de arrestaties en de verhoren, zonder de kampen en de massale inzet van informanten, maar met doorgeschoten controle van media, cultuur en wetenschap. De moderne KGB’er is geen geraffineerde sluipschutter die slachtoffers selecteert op hun gevaarlijke mate van invloed op het systeem, maar een verbaal handige verkeersregelaar die goedgelovige burgers richting een grote open plek drijft, waar ze denken dat ze zelf tot een conclusie zijn gekomen over de tijd waarin ze leven, in plaats van levend gevangen geno-